

της τη ζωή. Οι κόποι των υπέροχων αυτών γυναικών δεν πήγαν χαμένοι. Η λευτεριά που τόσο λαχταρούσαν ήρθε. Ήρθε για να δικαιώσει τους κόπους τους και τα πιστεύω τους. Τότε η Μικρασιάτισσα πέταξε τον μανδύα της σκλαβωμένης και παίρνει μέρος σ' όλες τις δραστηριότητες. Γίνεται στήριγμα για τα παλληκάρια που πολεμούν στα βάθη της Μ. Ασίας, γίνεται μάνα για όλους, κι' ανοίγει την αγκαλιά της με στοργή και αγάπη.

Τα Νοσοκομεία του μετώπου γεμίζουν με ασπροφορεμένα κεφαλάκια κοριτσιών της Ιωνίας που δίνουν απεριόριστα την αδελφική τους αγάπη στα λαβωμένα φανταράκια μας. Ανοίγουν με αγάπη τα σπίτια τους στους απελευθερωτάς της πατρίδας τους. Κι' όταν ήρθε η κακιά ώρα, κι' όταν σβύσαν τα όνειρα, κι' όταν γέμισε από μαύρους καπνούς η πανώρια πατρίδα και τότε ακόμη βρήκε το κουράγιο να σταθεί όρθια, παλληκαρίσια.

Το ξερρίζωμα ήταν το σκληρότερο χτύπημα. Το χάσιμο της πατρίδας, του συντρόφου, των παιδιών, πόνος αφόρητος.

Διπλώθηκε το κορμίμα δε λύγισε η ψυχή. Άρχισε καινούργιο αγώνα με τη ζωή και με φωνή δυνατή δίνει πάλι το παρόν.

Αγκαλιάζει όσα βλαστάρια της απόμειναν και αγωνίζεται γι' αυτά.

Αγωνίζεται να μεστώσουν σωστά και να καρπίσουν στη Μάνα γη όπου τους έφερε ο ανεμοστρόβιλος της καταστροφής. Και το πέτυχε. Η γερή σπορά πάντα στο τέλος νικά. Και η Μικρασιάτικα σπορά ήταν γερή. Το αποδειχνουν οι καρποί της και οι ρίζες της που κράτησαν ακόμα και στη θύελλα του ξερρίζωμού.

Καμαρώστε τα παιδιά μας, λαοί της Ευρώπης και της Αμερικής, φωνάζουν οι Μικρασιάτισσες. Μοιάζουν σαν νιόβγαλτα αστέρια στον ουρανό. Αυτά είναι η συνέχεια του πανάρχαιου Μικρασιάτικου πολιτισμού. Τίποτα δεν χάνεται στη ζωή όταν η γυναίκα σταθεί ακούραστη και γενναία. Αυτό φωνάζει τώρα και στην Κυπριώτισσα γυναίκα, την Κυπριώτισσα πονεμένη μάνα. Είμαι κοντά σου της λέει, νοιώθω τον πόνο σου γιατί τον ίδιο δοκίμασα κι' εγώ. Μη χάσεις όμως ποτέ το κουράγιο. Μη χάσεις την ελπίδα. Κύταξε τα στερνά κι' όχι τα πρώτα. Κύταξε τώρα τι μπορείς να κάνεις κι' όχι ό,τι έχασες. Κύταξε τη συνέχεια της ζωής και του Έθνους μας είναι οι νέοι. Αυτοί θα κάνουν πραγματικότητα τις ελπίδες.

Νέα Σμύρνη
Πλατεία Βασ. Κων/νου 2
Αθήνα 171-21

ΔΙΑΨΕΥΣΗ

Άγαλμα της ελευθερίας
στημένο αναποκάλυπτο για τα επινίκεια
απόμεινες να χλευάζεις
από την έμφαση του ύψους σου
τη διάψευση των ονείρων μας.
Ποια καρδιά να σταθεί τώρα κατάντικρύ σου
και να συνταιριάσει τους παλμούς της
με την ανάταση της σύνθεσής σου
ποια λύρα έχει ακόμα χορδές
να εγκωμιάσει την παρουσία σου.

Τάκη Νικολαΐδη